

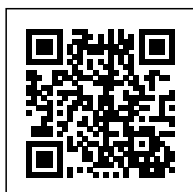

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

371/0

**Písemná interpelace poslance Vojtěcha Munzara na ministryni financí
Alenu Schillerovou ve věci postupu Finanční správy ČR při zjišťování
informací od novomanželského páru o svatební hostině**

Předkladatel: Munzar Vojtěch
Doručeno poslancům: 15. ledna 2019 v 11:07

Ve smyslu § 112 odst. 4 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, předkládám poslancům následující interpelaci poslance Vojtěcha Munzara na ministryni financí Alenu Schillerovou, odpověď ministryně financí Aleny Schillerové na tuto interpelaci a novou odpověď ministryně financí Aleny Schillerové na tuto interpelaci vypracovanou na základě usnesení Poslanecké sněmovny č. 412 z 24. schůze Poslanecké sněmovny ze dne 6. 12. 2018. Poslanec požádal o zařazení uvedené odpovědi na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Interpelace, odpověď a nová odpověď jsou přílohami sněmovního tisku.

Radek Vondráček v. r.
předseda Poslanecké sněmovny

V Praze dne 14. ledna 2019

Příloha

INTERPELACE

poslance Vojtěcha Munzara

**na ministryni financí Alenu Schillerovou
ve věci postupu Finanční správy ČR při zjišťování informací
od novomanželského páru o svatební hostině**

**a odpovědi ministryně financí Aleny Schillerové
na interpelaci**

evidenční číslo interpelace: 214

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum:	22 -08- 2018
Č.j.	Přilohy:
PS2018/010765	

Interpelace

poslance Ing. Vojtěcha Munzara

ve věci:
postupu Finanční správy ČR při zjišťování informací
od novomanželského páru o svatební hostině

na
JUDr. Alenu Schillerovou, Ph. D.,
ministřiny financí České republiky

Datum: 22. srpna 2018

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Ing. Vojtěch Munzar

poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Poslanecká sněmovna PČR

Sněmovní 4

118 26 Praha 1

E-mail: munzarv@psp.cz

www.psp.cz

V Praze, 22. srpna 2018

Věc: Interpelace ve věci postupu Finanční správy ČR při zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině

Vážená paní ministryně,

obracím se na Vás prostřednictvím interpelace v otázce nedávno hojně medializovaného případu novomanželského páru, vůči kterému poměrně nestandardním způsobem postupovala česká Finanční správa, tedy orgán, který je v gesci Vašeho ministerstva. Jakkoli jde o případ všeobecně známý, dovolím si zde jeho základní kontury krátce připomenout.

Územní pracoviště Finančního úřadu pro Olomoucký kraj v Přerově odvolávající se zejména na § 57 odst. 1 písm. d) a dále na § 93 odst. 4, za podmínek podle § 58 zákona č. 280/2009 Sb. daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a dále na ustanovení § 78 daňového řádu vyzvalo v rámci „vyhledávací činnosti“ jmenovaný novomanželský pár k poskytnutí obsáhlé série údajů a doložení listin týkajících se jejich svatební hostiny.

Šlo zejména o tyto informace:

- kde se hostina konala, kde byli ubytováni svatební hosté v den konání svatby, či jaký byl počet hostů na svatební hostině;
- jakým způsobem probíhalo vyúčtování svatby, zda byla vystavena faktura, daňový doklad, příjmový doklad či stvrzenka o přijmutí finanční hotovosti atd. (v případě, že manželé

nedisponují žádným ze jmenovaných dokladů, byli vyzváni ke sdělení částky, kterou uhradili);

- dále byli vyzváni k poskytnutí informací o tom, zda byla zaplacená záloha, případně jaká byla její výše, k jakému datu, jakým způsobem a zda byl vystaven doklad na zálohy (v případě, že manželé žádným dokladem tohoto typu nedisponují, byli vyzváni k doložení data a částky úhrady zálohy na svatební hostinu).

V poučení jim bylo poté sděleno, že proti povinnosti naplnit tuto výzvu se nelze odvolat a s odvoláním na § 247 odst. 2 daňového řádu jim bylo zároveň sděleno, že pořádkovou pokutu může správce daně uložit tomu, kdo závažně ztěžuje nebo maří správu daní tím, že bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě (tj. 15 dnů) dané výzvě, která mu byla stanovena správcem daně. Jakkoli jim dle pozdějšího vyjádření tiskového oddělení Generálního finančního ředitelství při neposkytnutí informací prý žádná sankce nehrozila.

Vážená paní ministryně,

odborníci v oblasti daní, se kterými jsem měl možnost tento případ konzultovat a stejně tak řada odborníků, která se k hojně medializovanému případu veřejně vyjadřovala, se shoduje na tom, že zvolený postup neměl oporu v zákoně. Někteří odborníci z oblasti daní pak poukazují na to, že takovýto postup Finanční správy není ničím neobvyklým, což by bylo velmi varující.

Na základě výše uvedeného Vás proto prosím o odpovědi na následující otázky:

- 1) Považujete zvolený postup Finanční správy za zákonný? Pakliže ano, prosím Vás o explicitní zdůvodnění.
- 2) V případě, že tento postup zákonný nebyl, šlo o jednotlivý exces nebo je takových případů víc, jak tvrdí lidé zabývající se daňovou problematikou? Máme tak co dělat se systémovým problémem, který je třeba řešit zásadněji?
- 3) Jaká jste již přijala či jaká navrhuje přijmout opatření, aby se podobná situace více neopakovala?

4) Ať již shledáte výše popsaný postup za zákonný či nikoli, považujete jej za správný z lidského hlediska?

Předem děkuji za Vaše odpovědi a čas, který jste mé interpelaci věnovala.

S úctou

Ing. Vojtěch Munzar

Vážená paní

JUDr. Alena Schillerová, Ph. D.

ministřyně financí

Ministerstvo financí ČR

Letenská 15

118 10 Praha 1

214 A

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum:	17 -09- 2018
Č.j. RP 2018/11760	Přílohy:

JUDr. Alena SCHILLEROVÁ, Ph.D.
ministřině financí

PID: MFCR8XTTZL

Č. j.: MF-21276/2018/2503-5

Počet stran: 1

Počet příloh: 1

Praha 14. září 2018

Vážený pane předsedo,

v příloze zasílám pro Vaši informaci odpověď na interpelaci pana poslance Ing. Vojtěcha Munzara ze dne 24. srpna 2018, evidovanou pod číslem 217.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. Radek Vondráček
předseda Poslanecké sněmovny PČR
P r a h a

JUDr. Alena SCHILLEROVÁ, Ph.D.
ministrýně financí

PID: MFCR8XTTYV

Č. j.: MF-21276/2018/2503-3

Počet stran: 3

Praha 14. září 2018

Vážený pane poslanče,

odpovídám ve smyslu § 112 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, na zaslouanou interpelaci pana poslance V. Munzara ze dne 22. srpna 2018 ve věci: Postupu Finanční správy ČR při zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině.

K zákonosti zvoleného postupu Finanční správy ČR ve věci zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině sděluji následující.

Skutkový stav v uvedené věci je zcela nesporný. Správce daně v rámci vyhledávací činnosti zjišťoval informace týkající se dodržování povinností stanovených podnikatelům zákonem č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů. V daném případě bylo předmětem šetření podezření na neplnění povinnosti evidovat tržby přijaté v hotovosti v restauračních provozovnách za svatební hostiny a případně za ubytování svatebních hostů. Správce daně zjistil, že v termínech konání svatebních hostin měla daná provozovna zavřeno nebo omezený provoz a nebyly během nich zaevidovány žádné tržby. Vzniklo tak důvodné podezření na krácení příjmů řádově v desítkách tisíc korun za každou svatební hostinu. Celkový objem nezaevidovaných tržeb se tak mohl pohybovat až v řádech statisíců korun.

K otázce zákonosti vydané výzvy k poskytnutí údajů si dovoluji uvést, že předmětná výzva byla vydána podle § 57 odst. 1 písm. d) a § 93 odst. 4 za podmínek podle § 58 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), v rámci prováděné vyhledávací činnosti podle § 78 daňového řádu ke sdělení údajů a doložení listin nezbytných pro správu daní. Správce daně požadoval údaje o místu konání svatby, místu ubytování svatebních hostů, jejich počtu na svatební hostině, informace o způsobu vyúčtování svatební hostiny a její platbě včetně předložení příslušných dokladů – faktura, daňový doklad, příjmový doklad nebo stvrzenka na převzetí finanční hotovosti, případně jiný doklad o zaplacení.

Správce daně byl oprávněn předmětné informace získat v souladu s § 78 daňového řádu při vyhledávací činnosti, v rámci které zjišťoval údaje týkající se příjmů,

majetkových poměrů a dalších skutečností rozhodných pro správné zjištění, stanovení a placení daně.

Povinnost poskytnout údaje na základě vyžádání správce daně mají orgány veřejné moci a osoby, které získávají jiné údaje nezbytné pro správu daní (§ 57 odst. 1 písm. d) daňového řádu). Správce daně si může údaje vyžádat od osob jen v případě, že je nelze získat od jiného orgánu veřejné moci (58 odst. 3 daňového řádu). Z uvedené právní úpravy vyplývá, že fyzické a právnické osoby mají povinnost součinnosti se správcem daně, a to až v případě, pokud tyto informace nemohou být získány od jiných orgánů veřejné moci nebo je nelze získat z vlastní evidence správce daně. Správce daně v souladu s § 57 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 58 odst. 3 daňového řádu mohl vyžadovat výše uvedené informace, protože svatebčané byli osobami povinnými k poskytnutí relevantních údajů – objednali službu (zajištění svatební hostiny) realizovanou daným podnikatelem a za tuto zaplatili.

Správce daně v rámci jedné výzvy požadoval jak údaje (informace) dle § 57 odst. 1 písm. d) daňového řádu, tak i listiny (doklad o zaplacení) dle § 93 odst. 4 téhož zákona, což je zcela v souladu se zásadou hospodárnosti upravenou § 7 odst. 2 daňového řádu. Z tohoto důvodu uvedení § 93 odst. 4 daňového řádu ve výroku výzvy nemůže způsobit její nezákonnost.

Daňový řád však nestanovuje, že by údaje získávané v rámci vyhledávací činnosti měly být vyžadovány výlučně jen v rámci výslechu svědka, a proto jejich způsob získání prostřednictvím výzvy dle § 57 odst. 1 písm. d) daňového řádu ve spojení s § 58 odst. 3 téhož zákona není nezákonný. Z tohoto důvodu jsem názoru, že předmětná výzva splňuje všechny zákonné požadavky. V případě uvedeného postupu Finanční správy ČR proto nešlo o exces, který by vybočoval ze zákonného rámce, jak dle Vašeho sdělení tvrdí lidé zabývající se daňovou problematikou a není ani systémovým problémem správní praxe Finanční správy ČR. Nicméně jsem již žádala, aby Finanční správa ČR v obdobných případech postupovala citlivěji, a to jen při zjištění oprávněných a závažných skutečností.

Pokud se jedná o návrhy či přijetí eventuálních opatření, aby se podobná situace v budoucnu již neopakovala, konstatuji, že Finanční správa ČR se samozřejmě snaží zabránit krácení příjmů státního rozpočtu. Není však v jejích možnostech odhalit všechny případy. I z toho důvodu je nutno provádět důslednou vyhledávací činnost, v daném případě realizovanou prostřednictvím vydání výzvy podle ust. § 57 daňového řádu.

Intenzivní mediální kampaň, která v souvislosti s tímto případem zaktivovala společenskou debatu o správnosti odvádění daní, může mít paradoxně mnohem větší preventivní účinek na povědomí široké veřejnosti o plnění daňových povinností, kdy je na každém daňovém subjektu, aby tvrdil a odvedl daň ve správné výši.

K Vašemu dotazu, zda považuji uvedený postup za správný z lidského hlediska, je na místě uvést, že Finanční správa ČR (stejně jako každý jiný orgán veřejné moci) činí v souladu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí jen to, co je jí zákonem výslovně dovoleno. Finanční správa ČR je soustavou správních orgánů České republiky pro výkon správy daní. Základním cílem správy daní je správné zjištění a stanovení daní, stejně jako zabezpečení jejich úhrady.

Věcná působnost Finanční správy ČR je pregnančně vyjádřena v zákoně č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Při naplňování základního cíle správy daní jsou orgány Finanční správy ČR povinny dodržovat jak relevantní daňové předpisy, tak i postupovat v souladu se základními zásadami správy daní.

Před několika týdny jsem absolvovala schůzku s generálním ředitelem Finanční správy ČR Martinem Janečkem, abych se informovala na zákonnost postupu, který zvolila Finanční správa ČR v medializovaném případě zjišťování informací o svatební hostině od novomanželského páru. Pan ředitel mne seznámil s právní analýzou Generálního finančního ředitelství ohledně postupu Finanční správy ČR v obdobných případech.

Z této analýzy vyplývá, že již medializované kroky Finanční správy ČR ve zmiňovaném případě nejsou v rozporu se zákonem. Finanční správa ČR však nemůže poskytovat informace z konkrétních daňových řízení s ohledem na povinnost mlčenlivosti, která platí i ve vztahu k Ministerstvu financí, tudíž ani já jako ministryně financí jsem se nemohla s podrobnými okolnostmi daného případu seznámit.

Na pana ředitele jsem nicméně apelovala, aby Finanční správa ČR využívala tohoto postupu pouze v oprávněných a závažných případech, neboť informace mají být získávány primárně od dotčených daňových subjektů a není-li to opravdu možné, aby Finanční správa ČR směrem k třetím subjektům věnovala dostatečnou pozornost vysvětlování a zdůvodňování svých kroků.

Vážený pane poslanče, doufám, že Vám mé vyjádření poskytlo dostatečné vysvětlení k dané věci.

S pozdravem

Vážený pan
Ing. Vojtěch Munzar
poslanec PS PČR
P r a h a

214 C

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum: 04 -01- 2019	
Č.j. PS2019/00129	Přílohy:

JUDr. Alena SCHILLEROVÁ, Ph.D.
ministřině financí

PID: MFCR8XZSDE
Č. j.: MF-30305/2018/32-4
Počet listů: 1
Počet příloh: 1

Praha 3. 1. 2019

Vážený pane předsedo,

dne 12. prosince 2018 mi byl doručen Váš dopis č. j. PS2018/016083 se sdělením, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na své 24. schůzi dne 6. prosince 2018 vyslovila nesouhlas s mou odpovědí na interpelaci poslance Ing. Vojtěcha Munzara ve věci postupu Finanční správy České republiky při zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině (sněmovní tisk 285). Přijaté usnesení má za následek povinnost interpelovaného člena vlády vypracovat novou odpověď (viz § 112 odst. 5 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů). Kopii nové odpovědi na interpelaci Vám zasilám v příloze tohoto dopisu.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. Radek Vondráček
předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
P r a h a

JUDr. Alena SCHILLEROVÁ, Ph.D.
ministřyně financí

PID: MFCR8XZSDD
Č. j.: MF-30305/2018/32-3
Počet listů: 5

Praha *3.1.2019*

Vážený pane poslanče,

dne 12. prosince 2018 jsem obdržela od předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Mgr. Radka Vondráčka přípis (č. j. PS2018/016083) ve věci Vaší interpelace k problematice postupu Finanční správy České republiky při zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině (sněmovní tisk 285). Konkrétně se jedná o sdělení, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na své 24. schůzi dne 6. prosince 2018 vyslovila nesouhlas s mou odpovědí na Vaši interpelaci, což má ve smyslu § 112 odst. 5 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, za následek povinnost interpelovaného člena vlády vypracovat novou odpověď.

Vaše interpelace týkající se materiálně zjišťování informací od novomanželského páru o svatební hostině se v průběhu času co do položených a zodpovězených otázek **vyvíjela**.

Projednávaná interpelace, u níž Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovila nesouhlas s mou odpovědí, navazuje na naši předchozí písemnou komunikaci (Vaše žádost ze dne 22. srpna 2018 a má odpověď ze dne 14. září 2018). Projednání interpelace na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky bylo dne 25. října 2018 přerušeno z důvodu mé nepřítomnosti (z důvodu zahraniční pracovní cesty). Dne 1. listopadu 2018 jsem byla z projednávání rovněž omluvena (ze závažných osobních důvodů), ale v průběhu jednání jsem do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přišla, takže překážka, pro kterou bylo jednání o sněmovním tisku 285 opět přerušeno, odpadla, proto se k projednávání interpelace vrátilo. V této fázi jste požadoval úpravu mé odpovědi ve světle poznatků, ke kterým jste v mezidobí dospěl, zejména o kvantitě využitých výzev novomanželům. Ovšem zhruba v polovině odpovědi jsem byla přerušena. Následně dne 6. prosince 2018 bylo přijato usnesení č. 412 o nesouhlasu s odpovědí ministřyně financí.

S ohledem na skutečnost, že jsem nemohla dokončit vyjádření k Vaší interpelaci dne 1. listopadu 2018 a přijatému usnesení č. 412 po částečném projednání interpelace, Vám nyní zasílám ucelenou a aktualizovanou odpověď k dané problematice.

Na úvod mi dovoluji zopakovat, resp. shrnout zákonný rámec. Obecně platí, že každý správce daně má za úkol soustavně zjišťovat předpoklady pro vznik nebo trvání povinností osob zúčastněných na správě daní a činit nezbytné úkony pro to, aby tyto povinnosti byly řádně plněny. Tato povinnost je zakotvena mezi základními zásadami pro správu daní v § 9 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Správce daně při realizaci této zásady nemůže dopředu rezignovat na kontrolu určitých odvětví s ohledem na to, že se věnují činnosti, která je veřejností vnímána citlivěji – jako je například pořádání svatebních hostin, neboť správce daně by měl postupovat v duchu zásady rovnosti, podle níž zákony platí pro všechny.

Na tomto místě bych si dovolila apelovat, abychom ve vztahu k tomu, že správce daně získává údaje o konání svatebních hostin, přestali hledat senzaci tam, kde ve skutečnosti není. Správa daní, a to zvláště daní z příjmů, kterých se daná kauza týká, už z definice předpokládá, že správce daně často získává relativně komplexní vhled nejen do ekonomických aktivit fyzických osob, ale také do řady velmi citlivých soukromých vztahů. Vzpomeňme například údaje spojené s uplatněním nezdanitelných částek a slev, kdy se správce daně může v některých případech dozvědět o zdravotním stavu fyzické osoby, o svěřeni dítěte do péče a rozvodovém vyrovnání, o hypotékách a dalších úvěrech fyzických osob či o řešení otázek spojených s pozůstalostí. Nejedná se přitom pouze o údaje o samotných daňových subjektech, ale nutně i o řadě třetích osob, a to často intimního charakteru. Tak tomu v minulosti vždy bylo, je a s největší pravděpodobností i nadále bude. Informace o úhradě svatební hostiny, které konec konců představují především informace o obchodní transakci v podobě nákupu zboží a služeb, v tomto ohledu nejsou nijak zvlášť vybočující. Z logiky věci jim proto nelze přiznat jakousi „daňovou imunitu“, jakkoliv mohou někdy vyžadovat větší citlivost postupu ze strany správce daně.

Samostatnou otázkou je, jakým postupem správce daně údaje potřebné pro výkon správy daní získává. Správce daně má za úkol na základě zmíněné *zásady oficiality* provádět průběžnou vyhledávací a kontrolní činnost. Její zacílení z povahy věci nemůže být komplexní. Není totiž v lidských silách zkontrolovat plnění každé daňové povinnosti. Správce daně se tak zaměřuje především na ty případy, kde existuje určité podezření či podněty od dotčených osob, že dochází k porušování daňových předpisů. Správce daně v rámci své vyhledávací činnosti nejprve čerpá informace z vlastních zdrojů a aktivit, jako jsou např. data vykázaná z evidence tržeb, data z daňových přiznání a hlášení, veřejně dostupné informace, místní šetření či údaje z rejstříků a evidencí, do kterých má přístup. Na základě nich vytipuje daňové subjekty, u kterých je podezření na neplnění daňových povinností tak, aby další fázi vyhledávací činnosti mohl adresně zacílit. V této fázi využívá komunikaci s jinými osobami, kterými mohou být instituce typu banky, ale též konkrétní fyzické či právnické osoby, pro něž tato komunikace představuje určitou časovou i administrativní zátěž. Samotná komunikace se zmíněnými subjekty,

kteře zákon označuje jako „*třetí osoby*“, by měla respektovat zásadu proporcionality, která platí nejen na poli daňového práva. Správce daně proto nemůže informace po těchto subjektech požadovat bez zmíněné prvotní fáze vyhledávací činnosti jako pomyslný „kobercový nálet“ sloužící k plošnému sběru informací. Vždy by měl vycházet z konkrétního podkladu z dosavadní vyhledávací činnosti, který množinu dotčených třetích osob zúží na nezbytné minimum. Neznamená to ovšem, že takto smí být kontaktován pouze ten, kdo danou informaci skutečně disponuje, neboť tato skutečnost může být právě až tímto kontaktováním postavena najisto.

Při volbě způsobu, který správce daně při komunikaci s třetími osobami zvolí, má na výběr ze dvou možností. První je institut *podání vysvětlení* podle § 79 daňového řádu, který lze charakterizovat jako „předběžnou svědeckou výpověď“, která má zpravidla ústní podobu. Má-li být v další fázi využit jako důkazní prostředek, je nutné jej zopakovat v rámci oficiální *svědecké výpovědi* podle § 96 daňového řádu. Osoba podávající vysvětlení i svědeckou výpověď je podle zákona (až na zákonem stanovené výjimky) povinna pravdivě vypovídat, jinak se vystavuje riziku sankce za nepravdivou či neúplnou výpověď. Součinnost při podávání vysvětlení si lze vynucovat prostřednictvím pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 daňového řádu, popřípadě může správce daně nechat danou osobu předvést podle § 100 odst. 2 daňového řádu.

Druhým je institut *výzvy k poskytnutí informací* podle § 57 a násl. daňového řádu, který představuje písemný způsob komunikace. Oslovená třetí osoba má povinnost reagovat ve stanovené lhůtě a správce daně by měl podle zákona případnou nesoučinnost vynucovat přiměřenou pořádkovou pokutou podle § 247 odst. 2 daňového řádu podle míry společenské škodlivosti takového jednání. Pokud třetí osoba poptávanou informací nedisponuje (například proto, že si s odstupem času danou skutečnost nevybavuje), postačí reakce v tomto duchu.

Pro oba instituty je pak společné, že správce daně musí danou třetí osobu poučit o následcích spojených s povinností vypovídat, resp. reagovat na výzvu, jakož i o povinnosti zachovávat mlčenlivost o tom, co se tímto způsobem daná třetí osoba dozví o poměrech daňového subjektu, a sankci hrozící za porušení dané povinnosti. Lze pochopit, že strohé poučení sdělené jazykem zákona na většinu lidí působí chladně a odtažitě a nejednoho adresáta může zmínka o horní hranici sankce znepokojit. Přesto jde o nezbytný požadavek odpovídající ústavnímu právu na spravedlivý proces, a jako takový je plně namístě.

V aplikační praxi je zpravidla za méně zatěžující nástroj považována výzva k poskytnutí informací, než podání vysvětlení a následná svědecká výpověď. Výzvou oslovená osoba má čas si svou odpověď řádně promyslet a není nucena svůj čas ztrácet návštěvou úřadu. Hrozba sankcí je u obou institutů obdobná s tím, že u podání vysvětlení a na ní navazující svědecké výpovědi je navíc sankce za nepravdivou či neúplnou výpověď. Uvedený postup při volbě vhodného procesního nástroje s ohledem na časovou a administrativní zátěž respektuje *zásadu proporcionality* zakotvenou v § 5 odst. 3 daňového řádu, podle níž správce daně používá při vyžadování plnění povinností osob zúčastněných na správě daní jen takové prostředky, které je nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.

Pokud jde o Vámi požadované prověření situace a informaci o přijatých *nápravných opatřeních* i ve vazbě na následně zjištěné poznatky o kvantitě využitých výzev novomanželům, mohu sdělit následující.

Vybídla jsem generálního ředitele Generálního finančního ředitelství Ing. Martina Janečka k podrobnému prošetření celé záležitosti ohledně vydaných výzev v souvislosti s šetřením podezření na neplnění povinnosti evidovat tržby přijaté v hotovosti v restauračních provozovnách za svatební hostiny a případně za ubytování svatebních hostů.

Dne 10. října 2018 rozhodl generální ředitel o provedení dohlídkové činnosti, o čemž byla zveřejněna i tisková zpráva. Podle tiskové zprávy Generálního finančního ředitelství ze dne 18. prosince 2018 orgán provádějící dohlídkovou činnost, který měl k dispozici kompletní spisový materiál a veškeré relevantní podklady s danými případy související, dospěl k závěru, že Finanční úřad pro Olomoucký kraj při kontrole evidence tržeb postupoval v mezích zákona a neshledal v jeho postupech žádné pochybnosti o zákonnosti a správnosti postupu v agendě elektronické evidence tržeb. Ve všech případech bylo potvrzeno, že postup správce daně byl vždy cílený - na konkrétní podnikatelský subjekt, u něhož měl správce daně důvodné podezření, že dochází k systematickému porušování povinností evidovat tržby. Postup byl vždy podložený výsledky vyhledávací činnosti, a to mimo jiné vyhodnocením údajů z vlastních zdrojů (zejména ze systému evidence tržeb), z veřejně dostupných informací a v neposlední řadě též z podnětů veřejnosti.

Na základě výše uvedených skutečností musím potvrdit závěr vyplývající i z mých předchozích odpovědí, že ve Vámi popisovaných případech nešlo o exces, který by vybočoval ze zákonného rámce.

Určitý prostor pro zlepšení, a to nejen ve vztahu k výzvám určeným svatebčanům, lze podle mého názoru částečně hledat v samotné formulaci podobných výzev. Platí sice, že výzvy jsou formálně rozhodnutími a jako takové musí obsahovat určité formální náležitosti (mezi které patří zejména výrok, odůvodnění a poučení), ale i tak vidím prostor pro vlídnější tón, kterým by mohly být jednotlivé požadavky formulovány, jakož i pro srozumitelnější poučení o tom, v jaké procesní situaci se dotýčný nachází. Proto jsem v tomto duchu vyzvala Finanční správu České republiky k citlivějšímu přístupu a k revizi zavedené správní praxe využívané při formulaci výzev, který byl reflektován již mj. ve výše zmíněné tiskové zprávě Generálního finančního ředitelství ze dne 18. prosince 2018.

Vzhledem k tomu, že se, vážený pane poslanče, ve svých výrocích odvoláváte i na názory odborné veřejnosti, chtěla bych Vás touto cestou poprosit, abyste rozlišoval mezi názory komentujícími mediální zkratky, které nemají s realitou mnoho společného, a skutečnou odbornou diskusí na toto téma. Pokud se například oslovený odborník vysloví tak, že odsuzuje metodu „plošného kobercového náletu“, jedná se o názor obecně správný, jak jsem ostatně zmínila výše, avšak neodpovídající skutkovému stavu daného konkrétního případu. Chcete-li proto vést seriózní debatu na toto téma, jsem připravena Vám zprostředkovat setkání s odborníky na daňové právo procesní, se kterými je možné vést diskusi prostou mýtů a předsudků.

Vážený pane poslanče, doufám, že mé vyjádření zodpovědělo Vaše otázky týkající se daného tématu.

S pozdravem

Vážený pan
Ing. Vojtěch Munzar
poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
P r a h a